

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék (Hongarije) op 14 september 2016 — Incyte Corporation/Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

(Zaak C-492/16)

(2016/C 454/30)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Incyte Corporation

Verwerende partij: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 17, lid 2, van verordening (EG) nr. 1610/96 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 1996 betreffende de invoering van een aanvullend beschermingscertificaat voor gewasbeschermingsmiddelen⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat wanneer in een aanvraag voor een aanvullend beschermingscertificaat krachtens die verordening of krachtens verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen⁽²⁾, „de datum van de eerste vergunning voor het in de handel brengen in de Europese Unie” is vastgesteld in strijd met de juridische uitlegging in het arrest van het Europees Hof van Justitie in zaak C-471/14, deze datum onjuist is, zodat moet worden overgegaan tot rectificatie van de datum waarop het aanvullende beschermingscertificaat vervalt, zelfs indien het besluit tot afgifte van voornoemd certificaat werd genomen vóór de uitspraak van dat arrest en de termijn voor indiening van een beroep tegen dat besluit reeds is verstreken?
- 2) Is de tot afgifte van het aanvullende beschermingscertificaat bevoegde autoriteit van een lidstaat op het gebied van industriële eigendom verplicht om de datum van afgifte van voornoemd certificaat ambtshalve te rectificeren, teneinde deze in overeenstemming te brengen met de juridische uitlegging in het arrest dat is gewezen in zaak C-471/14?

⁽¹⁾ PB 1996, L 198, blz. 30.

⁽²⁾ PB 2009, L 152, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italië) op 14 september 2016 — Sicurbau Srl e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti e.a.

(Zaak C-493/16)

(2016/C 454/31)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Sicurbau Srl, IGR — Imprese Generali Riunite Srl, Iterga Costruzioni Generali SpA, Pa.Co. — Pacifico Costruzioni SpA

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli, Soa Rina SpA

Prejudiciële vraag

Verzetten de Unierechtelijke beginselen van de bescherming van het gewettigd vertrouwen en de rechtszekerheid, gelezen in samenhang met de grondbeginselen van het vrije verkeer van goederen, de vrijheid van vestiging en de vrije dienstverrichting volgens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), alsook de beginselen die daarvan zijn afgeleid, met name de gelijkheid van behandeling, het discriminatieverbod, het beginsel van wederzijdse erkenning, het evenredigheids- en het transparantiebeginsel, zoals daarnaar (laatstelijk) wordt verwezen in richtlijn 2014/24/EU⁽¹⁾, zich tegen een nationale wettelijke regeling, zoals de Italiaanse wettelijke regeling die voortvloeit uit de artikelen 87, lid 4, en 86, lid 3 bis, van Decreto legislativo nr. 163 van 2006, juncto artikel 26, lid 6, van Decreto legislativo nr. 81 van 2008, zoals deze bepalingen overeenkomstig artikel 99 van het wetboek bestuursprocesrecht („Codice del processo amministrativo”) ter waarborging van de eerbiediging van de wet en de uniforme uitlegging ervan zijn uitgelegd bij de arresten nr. 3 en nr. 9 van 2015 van de Adunanza plenaria del Consiglio di Stato (Grote kamer van de Raad van State), volgens welke het ontbreken in de economische offerte van de afzonderlijke vermelding van de kosten van de veiligheidsmaatregelen in de onderneming in een procedure voor de plaatsing van een overheidsopdracht voor werken hoe dan ook tot de uitsluiting van de betrokken onderneming leidt, zelfs indien van deze verplichting tot afzonderlijke vermelding van die kosten geen sprake is in het bestek of in de oproep tot inschrijvingen en evenmin in het voor de indiening van de offerte in te vullen formulier dat als bijlage daarbij ter beschikking stond, en ongeacht het feit dat de betrokken offerte wel degelijk voorzag in de middelen ter dekking van de minimumkosten van de interne bedrijfskosten voor de veiligheid?

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB L 94, blz. 65).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale civile di Trapani (Italië) op 15 september 2016 — Giuseppa Santoro/Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Zaak C-494/16)

(2016/C 454/32)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale civile di Trapani

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Giuseppa Santoro

Verwerende partijen: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prejudiciële vragen

- 1) Vormt de toekenning van een vergoeding van minimaal 2,5 keer en maximaal 12 keer het laatste maandloon (artikel 32, lid 5, van wet nr. 183/2010) aan een werknemer in overheidsdienst wiens arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd op onrechtmatige wijze verschillende keren is verlengd, een gelijkwaardige en doeltreffende maatregel in de zin van de uitspraken van het Hof van Justitie in de gevoegde zaken Mascolo (C-22/13, C-61/13–C-63/13 en C-418/13) en in de zaak Marrosu [en Sardino] (C-53/04), wanneer bovendien die werknemer slechts volledige vergoeding van de schade kan verkrijgen door te bewijzen dat hij andere tewerkstellingskansen heeft verloren of dat hij, indien volgens de regels een vergelijkend onderzoek zou zijn georganiseerd, hij daarvoor zou zijn geslaagd?
- 2) Moet het door het Hof van Justitie (onder meer) in die uitspraken vermelde gelijkwaardigheidsbeginsel aldus worden begrepen dat wanneer de lidstaat beslist, de in de (particuliere sector erkende) omzetting in een arbeidsbetrekking voor onbepaalde tijd niet toe te passen in de overheidssector, die lidstaat in elk geval verplicht is de werknemer een zelfde resultaat te waarborgen, in voorkomend geval door toekenning van een schadevergoeding die moet overeenkomen met de waarde van de arbeidsbetrekking voor onbepaalde tijd?